

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ มีวัตถุประสงค์แรก คือ พัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นหลักของการพัฒนา โดยมีนโยบายเพื่อการดำเนินการ คือ การพัฒนาคนดังต่อไปนี้
เกิดจนตลอดชีวิต ให้มีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ การปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตาม
ธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ การปลูกฝังและการเตรียมสร้างศิลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม
และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในวิถีชีวิตที่ดีงาม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,
2545, หน้า 50)

ปรากฏการณ์เทคโนโลยีทางด้านการศึกษาปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาไป
มาก โดยเฉพาะการจัดการกับความรู้เพื่อนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ และสามารถสร้างรูปแบบ
การประยุกต์ใช้งาน ได้กว้างขวาง ปัจจุบันความหมายของสื่อผสมนั้นได้เพิ่มขึ้นตามเทคโนโลยี
คอมพิวเตอร์ที่กำราเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นทุกขณะ สื่อผสมที่กล่าวในเชิง
คอมพิวเตอร์จะเป็นเทคโนโลยีที่ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถแสดงข้อความเสียง และภาพ
ซึ่งอาจจะเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวได้พร้อมๆ กัน (ครรชิต มาลัยวงศ์, 2539, หน้า 183)
ซึ่งมักจะเรียกว่า มัลติมีเดีย (Multimedia) กล่าวคือสื่อคอมพิวเตอร์ ที่มีความสามารถในการแสดง
ข้อความ ข้อความเสียง ภาพประกอบทั้งภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวได้เทียบกับวิดีโอชั้น
วิทยุโทรทัศน์ ต่างกันที่คอมพิวเตอร์นั้นสามารถใช้ภาษาปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้สื่อได้ การเรียนด้วย
สื่อคอมพิวเตอร์ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับเนื้อหาของบทเรียนได้เป็นอย่างดี
สื่อคอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในวงการศึกษาที่ผ่านมาแม้จะเป็นเวลาที่ไม่นานนักแต่ก็มีการพัฒนา
ที่รวดเร็ว ด้วยการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ อาทิ พระราชบัญญัติการศึกษา กระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ในปัจจุบันมีการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการศึกษามากขึ้นทั้งในระบบ
โรงเรียน การเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การศึกษานอกระบบโรงเรียน เช่น การเรียนผ่าน
เว็บ การศึกษาตามอัธยาศัย

ดังนั้นต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอน ที่มีเนื้อหา กิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมต่อการ
เรียนการ ตามที่เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในระบบงานหลายระบบ การทำงาน

สาขางาน จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการติดต่อหรือหาข้อมูลที่ต้องการ ความรวดเร็ว จะเห็นได้จากการที่มีการจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขึ้น คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ ระเบียบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องรอบคอบทำให้สามารถคาดการณ์วางแผนและตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านความคิด ด้านสติปัญญาและมีทักษะในการคำนวณ คณิตศาสตร์ยังมี ความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก เพราะกิจกรรมหลาย ๆ อย่างล้วนอาศัย คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา เช่น การดูเวลา การซื้อขาย การเขียนแบบบ้าน การสร้าง ถนน เป็นต้น นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการศึกษา วิทยาการต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยหลายประชาทจะเป็นต้องใช้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ตั้งที่กรอบ วิชาการได้ให้ความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ไว้มาก คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการ ดำรงชีวิตและช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังช่วยพัฒนามนุษย์ให้ สมบูรณ์มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและความสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1)

จากความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์จะเห็นได้ว่า มีความจำเป็นต้องจัดให้มีการเรียนการ สอนคณิตศาสตร์ขึ้นในโรงเรียน และรูปแบบการเรียนการสอนจะต้องเอื้อให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ และความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ต้องมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตจริง เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข ในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์นั้นผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถทางการเรียนของ นักเรียนแต่ละคน เพื่อประกอบการเลือกกิจกรรม การเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักเรียนในระดับ เดียวกัน แต่ความสามารถแตกต่างกันในด้านการเรียนคณิตศาสตร์นั้น จะได้ผลดีเมื่อมีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจจะให้ นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถ ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำเข้าใจเนื้อหาดีขึ้นได้ ด้วยรับที่ใกล้เคียงกันนั้นทำให้สามารถใช้ ภาษาที่สื่อกันให้เข้าใจได้ง่ายกว่าและกล้าที่จะซักถามข้อสงสัยด้วยกัน

(สาคร บุญด้าว, 2537, หน้า 118-132) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, 2536, หน้า 15) แต่ในสภาพที่เป็นจริงแล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่ผ่านมาไม่สามารถดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางของหลักสูตรได้ นักเรียนกิดความเบื่อหน่ายและมีความคิดว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก มีกฎระเบียบที่ต้องห้องจำมากและเป็นวิชาที่ต้องทำแบบฝึกหัดมาก นักเรียนรู้สึกกลัว ห้อแท้ เปื้อเรียน ขาดความมั่นใจในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่ได้รับประสบการณ์ในการเรียนคณิตศาสตร์เบื้องต้นที่ไม่ดีจะเกิดทัศนคติที่มีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เป็นไปในทางลบมากขึ้น ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ (วรสุดา บุญย์ໄโรมานน์, 2537, หน้า 53) นอกจากนี้ จากการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับประเทศศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2537 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั่วประเทศมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 53.03 ของคะแนนเต็ม (สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 8) และจากผลการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาของไทยในปี พ.ศ.2539 ชี้ให้เห็นว่า คุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในขั้นวิกฤต นักเรียนไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีแนวโน้มที่จะลดลงอีก (สำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ, 2540, หน้า 1)

วิธีการหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ และสอดคล้อง กับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ และสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประ同胞ศึกษาแห่งชาติ และกรมวิชาการที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปกระบวนการ กลุ่มคือการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ คละความสามารถกัน นักมีสมาชิกกลุ่มละ 3-5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านเพศ เชื้อชาติความสามารถทางการเรียนลักษณะเด่นของการเรียนแบบนี้จะเน้นความร่วมมือร่วมแรงกัน

เรขาคณิตเป็นคณิตศาสตร์วิชาแรกที่มนุษย์คิดสร้างขึ้น และความรู้ทางเรามีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอย่างมาก เราใช้เรขาคณิตในชีวิตจริงเพื่อทำความเข้าใจ หรืออธิบายสิ่งต่างๆรอบตัว เช่นใช้เรขาคณิตในการสำรวจพื้นที่ สร้างผังเมือง สร้างถนนทาง สำรวจโลกและอวกาศ หรือบางครั้งอาจแทนความคิดหรือสิ่งต่างๆ ด้วยรูปเรขาคณิต วิชาเรขาคณิตเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับสมบัติของรูป ได้แก่ขนาด รูปร่าง และตำแหน่งในปริภูมิ

การศึกษาเนื้อหาวิชาเรขาคณิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เพราะความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิชาเรขาคณิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เพราะความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิชาเรขาคณิตถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะนำไปช่วยในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์สาขาอื่นๆ อีกทั้งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล ทำงานเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระบบ และช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการค้นพบ นอกเหนือไปจากนี้โดยยังปัญหาทางเรขาคณิตบางรูปแบบ ยังท้าทายให้อยากคิด เป็นการฝึกฝนให้ใช้สติปัญญาในการคิดแก้ไข ปัญหาต่างๆ

(กมล ไพบูล, 2540, หน้า 2) เช่นเดียวกับ พิชากา แบลงประสพโชค ที่กล่าวว่า “เรขาคณิต นอกจากเป็นวิชาที่ฝึกทักษะในด้านมิติสัมพันธ์ (spatial ability) แล้วยังฝึกในด้านการให้เหตุผล แบบต่างๆ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

(พิชากา แบลงประสพโชค, 2540, หน้า 38)

ปัจจุบันโปรแกรมที่ช่วยในการเขียนภาพสามมิตินั้นมีหลายโปรแกรมให้เลือก เพื่อให้สามารถนำเสนอผลงานออกแบบได้อย่างสมจริง โดยเฉพาะงานทางด้านสถาปัตยกรรมที่จำเป็นต้องใช้ทัศนียภาพเพื่อสร้างความเข้าใจจากงานแบบสองมิติไปสู่งานสามมิติ ปัจจุบันโปรแกรมทางด้านสามมิติหลายโปรแกรมให้ผู้ใช้งานได้เลือกใช้ตามความเหมาะสมและความต้องการ โดยบางโปรแกรมสามารถใช้ได้จากซึ่งโปรแกรม Google SketchUp เป็นโปรแกรมสามมิติที่แตกต่างจากโปรแกรมอื่น เนื่องจากการใช้งานไม่มีความซับซ้อนมากนัก สามารถเข้าใจได้ง่ายเหมาะสมกับการเริ่มต้นพื้นฐานการเขียนภาพสามมิติ ไม่ว่าจะเป็นงานแผนผัง งานสถาปัตยกรรม งานออกแบบ ตกแต่งภายใน และงานรายละเอียดโครงการสร้างอาคาร เป็นต้น ซึ่งโปรแกรม Google SketchUp สามารถสร้างรูปทรงขึ้นจากพื้นผิวและขอบเขตที่สร้างขึ้น โดยขอบเขตที่สร้างขึ้นจากเส้นตรง รวมทั้งพื้นผิวรูปทรงสองมิติที่สร้างจากกรอบหรือแกน x และ y เช่น การสร้างรูปทรงสี่เหลี่ยมและขึ้นเป็นรูปทรงกล่องจากสี่เหลี่ยมนั้น นอกจากความสามารถในการสร้างโมเดล 3 มิติแล้ว ใน Google SketchUp ยังมีความสามารถอื่นๆ ที่น่าสนใจสำหรับนำไปใช้ในการทำงานได้อีกมากมาย เช่น โมเดลแบบต่างๆ การกำหนดรายละเอียดให้โมเดล การทำ Present ด้วย Google SketchUp สามารถทำได้ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว การสร้างโมเดลวัสดุจากภาพถ่าย การสร้างโมเดลลงไปในแผนที่ของ Google Earth เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การหาพื้นที่ผิวปูทางเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเบริ่งเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังที่ได้เรียนจากชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การหาพื้นที่ผิวปูทางเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิวปูทางเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการผู้ศึกษาค้นคว้าเป็นเนื้อหาเกลี่ยสาระคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หน่วยการเรียนที่ 1 เรื่อง พื้นที่ผิว โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp ใช้เวลาเรียน 8 ชั่วโมง โดยแบ่งเนื้อหาย่อยออกเป็น 4 หน่วย ประกอบด้วย

หน่วยที่ 1 การหาพื้นที่ผิวปริซึม

หน่วยที่ 2 การหาพื้นที่ผิวทรงกรวยบอก

หน่วยที่ 3 การหาพื้นที่ผิวพีระมิด

หน่วยที่ 4 การหาพื้นที่ผิวทรงกรวย

2. ขอบเขตด้านกลุ่มทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนล้านกระเบื้อง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้จัดสร้างขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนคณิตศาสตร์ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นเพื่อการเรียนการสอนซึ่ง สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและประสบการณ์ต่างๆของแต่ละหน่วย ทำให้ ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
2. โปรแกรม Google SketchUp หมายถึง โปรแกรมที่ใช้ในการสร้างรูปทรงเรขาคณิต ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิตโดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ผลสัมฤทธิ์จากการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต ที่ผู้จัดสร้างขึ้นและทำการทดสอบเมื่อนักเรียน เรียนจบบทเรียน
4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นในด้านตี่ที่ผู้เรียนมีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต โดยใช้ โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับจากการเรียน ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรงเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การหาพื้นที่ผิว รูปทรง เเรขาคณิต โดยใช้โปรแกรม Google SketchUp สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

